

Theorie vragen BSIII - windows 2014

Andreas De Lille

Augustus 2014

Inhoudsopgave

I	Modeling - Reeks 1	1
1	Structuur van Active Directory gegevens	2
1.1	Bespreek de diverse namen die alle Active Directory objecten identificeren. (2.2.1)	2
1.2	Wat zijn SPN objecten ? Bespreek de aanvullende naamgeving voor deze objecten. (2.2.2)	3
1.3	Enkele veel gebruikte klassen vertonen nog "meer identificerende attributen voor hun instanties. Bespreek deze klassen en attributen.	5
1.4	In welke partities is de Active Directory informatie verdeeld ? Geef de betekenis van elke partitie, hun onderlinge relatie, en de replicatiekarakteristieken ervan. (laatste helft 2.2.3)	6
1.4.1	Wat?	6
1.4.2	Partities	6
1.4.3	Onderlinge relatie	7
1.4.4	Replicatie	8
2	attributeSchema objecten (2.2.4 en 2.2.5)	9
2.1	Bespreek het doel en de werking van attributeSchema objecten. Hoe kunnen deze objecten het best geraadpleegd en gewijzigd worden ?	9
2.1.1	Doel & werking	9
2.1.2	Raadplegen & wijzigen	10
2.2	Bespreek de diverse naamgevingen van attributeSchema objecten.	10
2.3	Bespreek de belangrijkste kenmerken van attributeSchema objecten, en hoe die ingesteld kunnen worden.	11
2.4	Welke andere types objecten bevat het Active Directory schema, en wat is hun bedoeling ? (o.a. 2.2.7)	12
2.5	Via welke attributen kun je de klasse van een willekeurig Active Directory object achterhalen ? Hoe moet je op zoek gaan naar alle objecten van een bepaalde klasse ? Illustreer aan de hand van relevante voorbeelden. (laatste paragraaf 2.2.6)	13
2.5.1	objectClass	13

2.5.2	objectCategory	13
2.5.3	Wat gebruiken?	13
3	classSchema objecten (2.2.4 en 2.2.6)	14
3.1	Bespreek het doel en de werking van classSchema objecten.	14
3.2	Hoe benadert Active Directory het mechanisme van overerving ?	14
3.3	Bespreek de diverse naamgevingen van classSchema objecten.	16
3.4	Bespreek de belangrijkste kenmerken van classSchema objecten, en hoe die ingesteld kunnen worden.	16
3.5	Welke andere types objecten bevat het Active Directory schema, en wat is hun bedoeling ? (o.a. 2.2.7)	17
3.6	Hoe en met welke middelen kan het Active Directory schema uitgebreid worden ? (2.2.8, ldifde fractie 2.2.3)	18
4	Active Directory functionele niveaus (2.4.3)	19
4.1	Geef de diverse functionele niveaus waarop Active Directory kan ingesteld worden, en welke beperkingen er het gevolg van zijn.	19
4.1.1	Domein functioneel niveau	19
4.1.2	Forest functioneel niveau	20
4.2	Bespreek van elk niveau alle eraan gekoppelde voordelen. Geef hierbij telkens een korte bespreking (verspreid over de cursus !) van de ingevoerde begrippen.	20
4.2.1	Domein functioneel niveau	20
4.2.2	Forest functioneel niveau	21
4.3	Hoe kan men detecteren op welk niveau een Active Directory omgeving zich bevindt ?	22
4.3.1	Domein functioneel niveau	22
4.3.2	Forest functioneel niveau	22
4.4	Op welke diverse manieren kan men het functionele niveau verhogen of verlagen ?	23

Deel I

Mondeling - Reeks 1

Hoofdstuk 1

Structuur van Active Directory gegevens

1.1 Bespreek de diverse namen die alle Active Directory objecten identificeren. (2.2.1)

Naamgeving van object

De namen zijn logisch en hiërarchisch opgebouwd.

Volgende vier namen zijn steeds beschikbaar.

1. RDN - Relative distinguished name

- Voorbeeld: cn = beelzebub
- Is uniek binnen zijn container.
- Denk aan absoluut path (DN) vs. relatief filepath (RDN).
- Wordt opgeslagen in het cn attribuut van het object.

2. DN - Distinguished name

- Voorbeeld: cn = beelzebub, ou= iii, ou=hogent, ou=be (cn = common name, ou = organisational unit)
- Attributed naming, verschillende attribuut=waarde koppels
- Afgeleid van alle container object waarvan het object hiërarchisch deel uitmaakt.
- Uniek over het hele domein.
- Denk aan absoluut path (DN) vs. relatief filepath (RDN).
- Wordt opgeslagen in het distinguishedName attribuut van het object.

3. CN - canonieke naam

- !! Niet hetzelfde als de cn van hierboven. Hier cn = canonieke naam ; hierboven cn = common name als waarde van een DN)
- Voorbeeld: hogent.be/iii/beelzebub
- Samengesteld uit de DN, geeft de DN op een eenvoudigere manier weer.
- De meeste hulpmiddelen in active directory tonen de canonieke naam.
- Wordt opgeslagen in het canonicalName attribuut van het object. (en dus niet in het cn attribuut)

4. GUID - global unique identifier

- Globaal uniek (zelfs in tijd) getal van 128 bits.
- Kan en wordt nooit gewijzigd.
- Wordt opgeslagen in het objectGUID attribuut van het object.
- Wordt gegenereerd en toegewezen bij het aanmaken van het object.

1.2 Wat zijn SPN objecten ? Bespreek de aanvullende naamgeving voor deze objecten. (2.2.2)

1. SPN - Security Principal Objects

- Doel: SPN of Security Principal Objects zijn Active Directory objecten die gebruikt worden om toegang te verlenen tot domeinbronnen.
- Zijn van toepassing op computers, gebruikersrekeningen en domeinen.

2. SID - Security ID

- Zijn net als guids uniek in tijd; wanneer een object verwijderd en vervolgens terug aangemaakt wordt, zal het een andere SPN krijgen. Hierdoor kan een object nooit machtigingen van een oude account behouden.
- Opgeslagen in het objectSid kenmerk
- Men maakt gebruik van SIDs naast GUIDs om compatibiliteitsredenen.
- hiërarchische string getallen gescheiden door koppeltekens bijvoorbeeld S-1-5-x-y-z-500. Hierbij is S-1-5 een standaard prefix bestaande uit een revision level en een authority identifier. X,y en z zijn 32bit getallen die specifiek zin voor het domain, (Domain Subauthority Identifier), 500 is een relatieve ID (RID) dat naar het feitelijke object verwijst.

- SID blijft behouden als het object verplaatst wordt binnen hetzelfde domein. Als er verplaatst wordt naar een nieuw domein zal de SID wijzigen.
- Wordt gegenereerd en toegewezen bij de aanmaak van het object.
- sIDHistory, houdt alle SIDs bij die het SPN in het verleden had om te vermijden dat een gebruiker na verplaatsing van objecten zijn toegang zou verliezen.

3. UPN - User Principal Name

- Doel aanmeldingsnamen van gebruikers vereenvoudigen.
- opgeslagen in het userPrincipalName kenmerk.
- Als de UPN enkel gebruikt wordt voor aanmelding, moet hij uniek zijn binnen het volledige forest.
- Bestaat standaard uit [RDN gebruiker]@[UPN suffix] (zonder [en])
- UPN suffix kan vervangen worden door
 - DNS domeinnaam van het domein waar de account zich bevindt of het root domein
 - Mag zelfs een willekeurige naam zijn ook, als hij geregistreerd is met behulp van de Active Directory domeins and Trust snap-in.
- Wordt maar sporadisch gebruikt door compatibiliteitsredenen. Vaak maakt men gebruik van: [NetBIOSnaam van het domein]-[SAM accountnaam]. (zonder [en]).

4. NetBIOS

- Bestaat standaard uit de meest linkse component in de DNS naam van het domein
- Is niet langer dan 15 letters
- deze naam moet uniek zijn in zijn forest

5. SAM accountnaam - Security Accounts Manager

- Moet uniek zijn in het domein
- Wordt opgeslagen in sAMAccountName
- Bestaat uit hoogstens 20 karakters, standaard de eerste 20 bytes van de RDN afgesloten door een \$ ¹.
- Deze naam kan op elk gewenst moment veranderd worden.

¹in de cursus staat er bytes p21, voorlaatste paragraaf, ik zou eerder denken dat het letters zijn

6. DNS hostname

- opgeslagen in dnsHostName kenmerk
- standaard eerste 15 bytes van de RDN gevuld door de suffix voor de primaire DNS
- Standaard is de suffix de volledige DNS naam van het domein waar de computer toe behoort.
- Er kan afgeweken worden; meer dan 15 chars en andere DNS naam.

1.3 Enkele veel gebruikte klassen vertonen nog ”meer identificerende attributen voor hun instanties. Bespreek deze klassen en attributen.

Komt later aan bod. zaken zoals:

1. LDAPDisplayName
2. Object identifier
3. objectClass (de hiërarchische klassen)
4. objectCategory (de categorie van de klasse van het object)
5. ...

1.4 In welke partities is de Active Directory informatie verdeeld ? Geef de betekenis van elke partitie, hun onderlinge relatie, en de replicatiekarakteristieken ervan. (laatste helft 2.2.3)

1.4.1 Wat?

We noemen de verzameling van alle active directory informatie (objecten en containerobjecten samen met hun meta data (ook objecten)) het gegevensarchief of de directory. Elke domein-controller bevat een kopie van de directory van zijn domein. De informatie is fysiek verdeeld in minimaal 3 categoriën of partities. Cliënt computer houden (uiteraard) geen informatie bij.

1.4.2 Partities

1. Domeinpartities met domeingegevens

- bevatten informatie over objecten in het domein: gedeelde bronnen (servers, bestanden en printers) en accounts.
- Bij installatie worden er een aantal standaard objecten aangemaakt, een daarvan is de administrator account
- elk domein zit in een aparte partitie, er zijn dus evenveel partities met domeingegevens als dat er domeinen in het forest zijn.
- deze gegevens hebben bijgevolg enkel betrekking op dit domein en worden niet gedistribueerd naar ander domeinen.
- een subset van deze gegevens wordt opgeslagen in de global catalog

2. Applicatie partities

- bv dns gegevens
- kunnen geen SPN objecten bevatten
- kunnen niet verplaatst worden buiten de applicatie partitie
- beschikbaar vanaf windows server 2003
- zelf partities maken met adsiedit.msc

3. configuratie gegevens

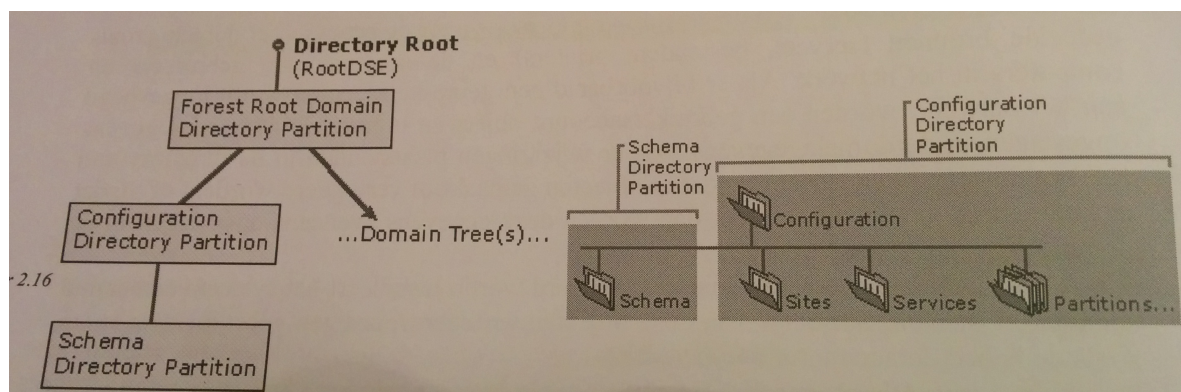
- beschrijven de fysieke topologie van de directory (bv lijst van alle domeinstructuren, locaties van domeincontrollers en global catalog controllers, sites, ..)
- Instellingen voor het hele forest worden vertaald naar kenmerken van objecten in de configuratie gegevens. (bv. uPNSuffixes kenmerk houdt de mogelijke UPN suffixen bij)

4. schema

- bevat een formele definitie van alle objecten en kenmerkgegevens die kunnen opgeslagen worden in de directory.
- is uniek voor alle domeinen in het forest.

1.4.3 Onderlinge relatie

- Logische structuur ; boomstructuur

Figuur 1.1: onderlinge relatie van de partities, uit de cursus "Besturingssystemen III - Windows Server (J. Moreau)"

- Het forest root domein staat bovenaan en bevat de domein partities samen met de configuratie partitie
- partities kunnen deel uitmaken van een andere partitie, zo kan een domein partitie deel zijn van een hoger liggende domein partitie.
- De schema partitie is een onderdeel van de configuratie partitie
- Applicatie partities kunnen op 3 plaatsen toegevoegd worden
 1. als een afzonderlijke boom in het forest

2. als kind van een domein partitie
 3. als kind van een applicatie partitie
- Fysieke structuur: de schema partitie en de configuratie partitie zijn 2 verschillende entiteiten.

1.4.4 Replicatie

- Elke partitie is een aparte eenheid voor replicatie.
- schema en configuratie gegeven worden gerepliceerd naar alle domeincontrollers in het forest.
- De domeingegevens van een bepaald domein worden gerepliceerd binnen het domein zelf.
- de applicatie partities worden uitgewisseld met een eigen deelverzameling specifiek geconfigureerde domeincontrollers van het forest, onafhankelijk van de domein grenzen. (bv dns gegevens enkel syncen met dns servers)
- een subset van de kenmerken van alle objecten in de domeingegevens van elk domein in het forest worden gerepliceerd naar de globale catalogus.

Hoofdstuk 2

attributeSchema objecten (2.2.4 en 2.2.5)

Er zijn verschillende soorten schema's

- **Active directory schema - reële schema** : volledige schema dat de regels van klassen en objecten bevat. bevat 2 soorten definities:
 - attributeSchema objecten: kenmerken, elk kenmerk wordt 1 keer gedefinieerd en wordt daarna gebruikt voor meerdere klassen.
 - classSchema objecten: klassen, de klassen die gemaakt kunnen worden.
- **abstracte schema**: compacte representatie van het gehele schema

2.1 Bespreek het doel en de werking van attributeSchema objecten. Hoe kunnen deze objecten het best geraadpleegd en gewijzigd worden ?

2.1.1 Doel & werking

- Kenmerken van klassen zijn zelf objecten in het schema
- beperkingen opleggen
- worden beheerd net als andere objecten
- een kenmerk kan in meerdere klassen hergebruikt worden

2.1.2 Raadplegen & wijzigen

- dsquery (tonen)
- via adsiedit.msc
- zelf gemaakte scripts
- ldifde csvde
- verwijderen van items is niet mogelijk, wel isDefunct op true zetten, zodat ze niet meer aangemaakt kunnen worden. Voordeel hiervan is dat ongedaan maken van een (foutieve verwijdering) eenvoudig is.

2.2 Bespreek de diverse naamgevingen van attributeSchema objecten.

Voor elk object is ook een viervoudige naamgeving aanwezig.

1. CN - Common name

- Niets anders dan de RDN van het attributeSchema object in de schema container.
- bijgehouden in het cn attribuut

2. GUID van een kenmerk

- Onafhankelijk van het GUID van een attributeSchema object (duh)
- automatisch gegenereerd indien gewenst
- uniek binnen het forest
- bijgehouden in het schemaIDGUID attribuut

3. LDAP display name

- belangrijk voor programmatische toegang
- bijgehouden in het LDAPDisplayName attribuut

4. OID - object identifier

- interne representatie
- x.500 ids worden verleend door speciale autoriteiten zoals ITU ANSI en ISO en zijn gegarandeerd uniek in alle netwerken over de hele wereld.
- je kan een tak aanvragen of een unieke genereren in de ms subtak met behulp van de oidgen
- bijgehouden in het attributeID attribuut.

2.3 Bespreek de belangrijkste kenmerken van attributeSchema objecten, en hoe die ingesteld kunnen worden.

De 7 belangrijke kenmerken zijn

1. **attributeSyntax & oMSyntax**

- bepaald het data type (26 mogelijkheden waarvan 18 in gebruik, bv boolean, integer)
- het is niet mogelijk om nieuwe syntax te definiëren.
- de oMSyntax wordt gebruikt om een bijkomend onderscheid te maken omdat de attributeSyntax alleen niet genoeg blijkt te zijn.

2. **rangeLower en rangeUpper**: bereikbeperkingen van een kenmerken

3. **isSingleValued** : Of het object een over meerdere waarden heeft

4. **searchFlags** : binaire informatie waarbij de meeste bits bepalen of het kenmerk op een of andere manier geïndexeerd wordt. Indien het kenmerk geïndexeerd is, kan er sneller gezocht worden op dat kenmerk.

- laagste bit: eenvoudige indexering van de waarde van het kenmerk
- tweede laagste bit: waarde van het kenmerk combineren met de identificatie van de container. Dergelijke containerized indexen kunnen snel alle objecten binnen een specifieke container opsporen.
- derde laagste bit: ambiguous name resolution toelaten. Zoeken waarbij minstens een kenmerk uit een verzameling kenmerken een specifieke waarde aanneemt.
- zesde laagste bit; versnellen van opzoeken waarin kenmerken met jokertekens vermeld worden. deze tuple indexen vergen heel wat resources en worden best in beperkte mate gebruikt.
- vijfde laagste bit: heeft niets met indexing te maken, maar bepaald of de waarde van het attribuut behouden blijft indien men een kopie maakt van het object.

5. **systemFlags** Bevat ook binaire informatie

- de laagste bit bepaald of het kenmerk al dan niet gerepliceerd wordt naar andere domeincontrollers. Niet gerepliceerde kenmerken worden gebruikt voor caching of gebruikt bij relatief dynamische kenmerken waarvan de waarde frequent wijzigt zoals lastLogion en LAstLogoff.
- het derde laagste bit van systemFlags wijst op een geconstrueerd attribuut; een attribuut dat telkens opnieuw berekend wordt.

6. **isMemberOfPartialAttributeSet**: bepaald of het kenmerk in de global catalog opgenomen wordt of niet.

7. **linkID**

- Sommige kenmerken vormen koppels bestaande uit forward-link en back-link kenmerken
- De referentiële integriteit te garanderen.
- Enkel de forward link kan aangepast worden, de backlink wordt beheerd door het systeem.
- gebruik door de overeenkomstige attributen van de kenmerken op te vullen met opeenvolgende even en oneven gehele getallen.

2.4 Welke andere types objecten bevat het Active Directory schema, en wat is hun bedoeling ? (o.a. 2.2.7)

1. **classSchema-objecten** Groepen de attributen per klasse en geven dus aan welke klassen er gemaakt kunnen worden.

2. **het abstracte schema**

- abstracte schema
- vereenvoudige interface aan LDAP cliënts door het verbergen van overbodige implementatie details.
- RDN = Aggregate
- high level toegang via ADSI interfaces.
- geeft beperkt aantal kenmerken aan van het class- en attributeSchema.
- kan heel wat werk besparen.

2.5 Via welke attributen kun je de klasse van een willekeurig Active Directory object achterhalen ? Hoe moet je op zoek gaan naar alle objecten van een bepaalde klasse ? Illustreer aan de hand van relevante voorbeelden. (laatste paragraaf 2.2.6)

Hiervoor kan men gebruik maken van 2 mandatory-kenmerken van de top klasse. Deze zijn, doordat ze mandatory zijn in de topklasse, verplicht aanwezig in elk object.

2.5.1 objectClass

Is een multi valued en niet geïndexeerd attribuut dat alle hiërarchische superklassen (op de statische hulpklassen na) bevat.

2.5.2 objectCategory

Is een single valued en geïndexeerd attribuut dat de meest typische vertegenwoordiger uit de verzameling bestaande uit de klasse zelf en alle hiërarchische superklassen.

2.5.3 Wat gebruiken?

- Als de objectCategory is ingesteld met de klasse van het object is dit natuurlijk de beste keuze. De opzoeking laat toe om een beroep te doen op indexeren, wat een stuk performanter is.
- objectCategory ingesteld op een hogere klasse: problemen: we krijgen ook andere deelklassen. Het beste is om eerst de hogere klasse op te halen en dan deze kleinere lijst nogmaals filteren.
- alleen de objectClass selecteren is het traagste vermits er niet geïndexeerd wordt.

Hoofdstuk 3

classSchema objecten (2.2.4 en 2.2.6)

3.1 Bespreek het doel en de werking van classSchema objecten.

1. doel & werking

- doel: definiëren hoe een klasse er uit ziet.
- voor elke klasse is er een object in het classSchema
- 2 soorten regels
 - (a) structuurregels: hiërarchische relaties tussen de klassen
 - (b) inhoudsregels: kenmerken definiëren die de klasse moet hebben (verwijzen naar attributen van hierboven)
- worden ook opgeslagen als objecten.

3.2 Hoe benadert Active Directory het mechanisme van overerving ?

1. basis overerving

- elke klasse, behalve de TOP klasse is afgeleid van een andere klasse
- superklasse of bovenliggende klasse
- subklassen
- overerving: overnemen van alle kenmerken; structuur- en inhoudsregels van de bovenliggende klasse. (!! kenmerken GUID overnemen, maar daarom wordt de waarde van GUID nog niet overgenomen)

- overname is recursief, alle kenmerken van alle bovenliggende klassen overnemen

2. meervoudige overerving

- enkel kenmerken overnemen van onmiddellijke superklasse en speciaal bestemde hulpklassen. Deze hulpklassen kunnen zelf geen klassen genereren.
- hulpklassen kunnen zowel dynamisch als statisch gebruikt worden

3. statisch gebruik van hulpklassen

- `auxilairyClass` of `systemAuxiliaryClass`
- Wordt vastgelegd in de definitie van de klasse
- statisch en kan niet veranderd worden zonder de definitie van de klasse aan te passen.
- in de definitie van de klasse wordt reeds vastgelegd van welke hulpklassen deze klasse kenmerken kan overnemen. Alle objecten hebben dit kenmerk dus vanzelf.

4. dynamisch gebruik van hulpklassen

- beschikbaar vanaf windows server 2003
- `entryTTL` als optioneel attribuut dat gebruikt kan worden om de klasse vanzelf te laten vervallen
- `entryTTL` kan opgefrist worden
- dynamisch kenmerken bijladen door het `objectClass` kenmerken aan te vullen met de klassenaam. Hierdoor erft enkel deze instantie de kenmerken van de hulpklasse
- dit moet wel bij de create van de instantie ingesteld worden vermits het `objectClass` kenmerk na creatie niet meer gewijzigd kan worden.

Of een klasse een structureel, abstracte of hulpklasse is, is af te leiden uit de `objectClassCategory` integer. de waarde van de ints zijn respectievelijk 1, 0 of 2 , en 3. Abstracte klasse kunnen ook geen objecten maken en worden gebruikt om objecten te verzamelen bv `aPersoon` . een abstracte klasse kan enkel een abstracte klasse als superklasse hebben.

3.3 Bespreek de diverse naamgevingen van *classSchema* objecten.

Er is voor elke object ook een viervoudige naamgeving:

1. common name
2. GUID
3. ldap displayname
4. object ID

Voor meer informatie kijk bij reeks1 vraag2, daar worden de verschillende namen al uitgelegd.

3.4 Bespreek de belangrijkste kenmerken van *classSchema* objecten, en hoe die ingesteld kunnen worden.

2 soorten regels. Als de naam begint met *system* wordt het kenmerk beheerd door het systeem zelf.

1. **Inhoudsregels:** definiëren welke kenmerken een klasse heeft.
 - **postSuperiors & systemPostSuperiors** lijst van verplichte kenmerken. Deze zullen na overerving ook altijd verplicht blijven ook al zijn ze in de klasse zelf als optioneel gemarkeerd.
 - **mayContain & systemMayContain** lijst van optionele kenmerken
 - **rDNAttID** bepaald welk kenmerk van een klasse gebruikt wordt om de RDN van objecten te bepalen. Voor de meeste klassen staat dit kenmerk ingesteld op de waarde.
 - **defaultSecurityDescriptor** bepaalt expliciete machtigingen die gelden voor objecten van deze klassen. Dit kan gebruikt worden om het beheer van deze klasse te delegeren.
 - **systemOnly** indien dit kenmerk de waarde *true* heeft kunnen de structuurregels en inhoudsregels niet gewijzigd worden.
 - **isDefunct** kan gebruik worden om klassen te deactiveren (verwijderen van klassen is niet mogelijk). Doordat klassen enkel gedeactiveerd kunnen worden is het ongedaan maken ervan veel simpeler.

2. **Structuur regels** : Definiëren de mogelijke hiërarchische relaties tussen klassen of objecten.

- **objectClassCategory** : categorie van de klasse bepalen.
 - 1 : structurele klasse
 - 0 of 2 : abstracte klasse
 - 3 hulpklasse
- **objectClass** multivalued niet geïndexeerd. Alle bovenliggende klassen
- **objectCategory**: single valued en geïndexeerd. De meest typische vertegenwoordiger.
- **auxiliaryClass** en **systemAuxiliaryClass** welke hulpklassen de klasse heeft
- **poosSuperiors** en **systemPossSuperiors** bepaald welke andere objecten de klasse kunnen bevatten. Bijvoorbeeld een organizationalUnit kan bijvoorbeeld container zijn voor o.a. user-objecten, dit betekent dat het classSchema-object voor user verwijst naar organizationalUnit.

3.5 Welke andere types objecten bevat het Active Directory schema, en wat is hun bedoeling ? (o.a. 2.2.7)

Naast het classSchema-objecten zijn er nog 2 andere beschikbaar:

1. **attributeSchema-objecten** waar de attributen gedefinieerd worden. zie hierboven ergens.
2. **abstract schema objecten** een compacte representatie van het reële schema, zie hierboven.

3.6 Hoe en met welke middelen kan het Active Directory schema uitgebreid worden ? (2.2.8, ldifde fractie 2.2.3)

risicovol

- risico vol
- schema uitbreiden = wijzigingen geldig in heel het forest
- maak zoveel mogelijk gebruik van overerving om problemen te vermijden en maak dus enkel een geheel nieuwe structurele klasse aan als er geen enkel bestaande klasse voldoet.
- veel potentieel / veel mogelijkheden
- uiteraard kunnen enkel gemachtigde gebruikers wijzigingen doorvoeren
- best een testomgeving gebruiken

textbftools

1. ldifde en csvde

- via command prompt
- grootschalige wijzigingen
- uitwisseling gebaseerd op intermediaire tekstbestanden in:
 - ldifde= LDAP Data Interchange Format
 - csvde = comman seperated value

2. LDAP of ADSI interface Wijzigingen doorvoeren via ADSIEdit.msc of eigen scripts.

3. Active Directory schema snap-in

- standaard niet in MMC (Microsoft MAnagement console).
- klassen en attributen in verschillende mappen weergegeven
- na het selecteren van een klasse in het linkerpaneel krijg je een detail overzicht
- dubbelklikken op een kenmerk laat toe om wijzigingen aan te brengen via een dialoog venster.

Hoofdstuk 4

Active Directory functionele niveaus (2.4.3)

4.1 Geef de diverse functionele niveaus waarop Active Directory kan ingesteld worden, en welke beperkingen er het gevolg van zijn.

4.1.1 Domein functioneel niveau

Het domein functioneel niveau geeft aan welke minimum eis er gesteld wordt aan het besturingssysteem van de domeincontrollers en bepaalt tegelijkertijd welk faciliteiten er beschikbaar zijn. Dit niveau wordt opgeslagen in 2 attributen = ntMixedDomain en msDS-Behavior-Version. Er zijn vier mogelijkheden

1. **Windows 2000 mixed**

- de laagste active directory functionaliteit
- windows 2008+ domeincontrollers niet mogelijk
- standaard gebruikt bij windows server 2000 en 2003

2. **Windows 2000 native** enkel windows server NT5+ domein controllers, werkposten en lidserveren mogen lager zijn

3. **Windows Server 2003** enkel windows server 2003+ domein controllers, werkposten en lidserveren mogen lager zijn.

4. **Windows Server 2008** enkel windows server 2008+ domein controllers, werkposten en lidserveren mogen lager zijn.

4.1.2 Forest functioneel niveau

Analoog aan het domein functioneel niveau is er ook een forest functioneel niveau. Dit functioneel niveau bepaald het minimale niveau van een alle domeinen binnen een forest. Dit wordt opgeslagen in het msDS-Behavior-Version attribuut, maar dan van het partitions containerobject van de configuratie gegevens. Er zijn 3 mogelijkheden:

1. **windows 2000 forest** geen enkele eis aan het functioneel niveau van de liddomeinen.
De standaard instelling
2. **Windows Server 2003** enkel domeinen van 2003+ niveaus
3. **Windows Server 2008** enkel domeinen van 2008+

4.2 Bespreek van elk niveau alle eraan gekoppelde voordelen. Geef hierbij telkens een korte bespreking (verspreid over de cursus !) van de ingevoerde begrippen.

4.2.1 Domein functioneel niveau

Windows 2000 native

- 1 globale catalog voor het ganse forest
- transitieve vertrouwensrelaties tussen verschillende domeinen van eenzelfde forest
- alle domeincontrollers kunnen zelfstandig een aantal SPN objecten aanmaken door de delegering van de RID master, waar er bij het mixed domein steeds beroep moet doen op de PDC emulator master van een domein.
- ruimere mogelijkheden voor configuratie van groepen
- alle sids die een SPN object in het verleden gehad heeft, worden bijgehouden in het SIDHistory kenmerk.

Windows Server 2003 niveau

- gebruik van aanvullende schema klassen en attributen
- naam van een domeincontroller kan eenvoudiger veranderd worden (geen degradatie en promotie meer nodig)
- dagvullende opdrachten: rdirusr en redircmp om de default active directories te wijzigen waarin respectievelijk nieuwe gebruikers en nieuwe computers terecht komen.
- caching op domeincontroller niveau van UPN suffices en het lidmaatschap van universele groepen zodat het niet meer strikt noodzakelijk is dat tijdens het inlogproces een global catalog bereikbaar is
- group policies filteren ook met behulp van WMI scripts.

Windows Server 2008

- aanvullende schema klassen en attributen
- encryptie van het kerberos protocol
- fijnkorrelig wachtwoord beleid
- replicatie van DFS namespaces en SYSVOL share via DFS replicatie (performanter van file replication service)

4.2.2 Forest functioneel niveau

Windows 2000

- geen enkele eis aan het functionele niveau van de liddomeinen

Windows Server 2003

- hergebruiken van gedeactiveerde attributen en klassen
- dynamische hulpklassen
- dynamische objecten met een beperkte levensduur
- efficiëntere replicatie van de global catalog gegevens, waardoor ondermeer toevoeging van een nieuw kenmerk niet leidt tot een volledige synchronisatie van alle objectkenmerken.
- veranderen van naamgeving en de hiërarchische structuur van domeinen in een forest.
- transitieve vertrouwens relaties tussen verschillende forests
- read only windows server 2008+ domeincontrollers
- efficiëntere KCC algoritmen voor de constructie van de replicatietopologie.
- replicatie van individuele waarden van multi-valued attributen zodat bijvoorbeeld bij verandering van het lidmaatschap van een groep niet de volledige verzameling leden opnieuw moet gesynct worden.

Windows Server 2008

- geen aanvullende functionaliteiten
- wel betere beveiliging

4.3 Hoe kan men detecteren op welk niveau een Active Directory omgeving zich bevindt ?

4.3.1 Domein functioneel niveau

- opgeslagen in 2 attributen
 1. ntMixedDomain
 2. msDS-Behavior-Version
- ingesteld op het domeinobject zelf (bv. dc=iii, dc= hogent , dc = be)

4.3.2 Forest functioneel niveau

- ingesteld op het partitions containerobject van de configuratiegegevens
- wordt bepaald door 1 attribuut: msDS-Behavior-Version

4.4 Op welke diverse manieren kan men het functionele niveau verhogen of verlagen ?

- gebeurd niet automatisch, moet manueel gebeuren
- Kan op 2 manieren
 1. zelf de attributen manipuleren
 2. de Active Directory Domains and Trust snap-in
- Als niet alle voorwaarden voldaan zijn wordt je hiervan op de hoogte gebracht
- verlagen is niet mogelijk
- alle domeincontrollers moeten opnieuw opgestart worden om de wijzigingen door te voeren.
- als je weet dat er geen oudere controllers zijn kun je best het niveau al updaten bij de installatie van de eerste active directory controller zodat alle controllers die erna toegevoegd worden vanzelf het juiste niveau hebben.